

Børnehjemmene maa sikkert nok kunne afvise et saadant Individ. Og for at undgaa den Vanskelighed, som deraf følger, maa man oprette, hvad man kalder Optagelseshjem. Det har man i de senere Aar været stærkt inde paa. Naar man har med vanartede Børn at gøre, tør man ikke straks afgøre, hvor de skulle hen, man tør ikke summarisk sende dem bunkevis afsted; man skal afvente, iagttage Børnene, underkaste dem en individuel Behandling, om jeg saa maa sige, og i Maaneder eller i det mindste i Uger have dem paa Optagelseshjem, hvor kyndige Folk kunne iagttage dem i disse Maaneder eller Uger. Og naar Prøvetiden er omme, afgør man ganske anderledes sikkert Sagen: Til de og de Hjem eller til de og de Forstandere skal det og det Barn sendes hen. Saadanne Optagelseshjem har man allerede i kristelig Forening og i Foreningen af 1837, saa vidt jeg ved, hvor Børnene ere i nogle Uger eller Maaneder.

Jeg skulde da opholde mig et Øjeblik ved Udgifterne og saa slutte af med nogle almindelige Bemærkninger. Udgifterne tænkes fordelte mellem Forsørgelseskommunen og Staten, indtil Børnene fylde 15 Aar; dog skal Udgiften ved den foreløbige Anbringelse afholdes af Opholdskommunen. Men Forældrene skulle ansættes til Bidrag, hvis der er noget at tage hos dem, og kun, hvor disse Bidrag ikke dække Udgifterne, skulle altsaa Kommunen og Staten bære disse. Ved Anbringelsen paa de strengere Opdragelsesanstalter skal Udgiften bæres udelukkende af Staten, og dette gælder ogsaa for unge Mennesker over 15 Aar. Betale Forældrene ikke deres Bidrag, falde de indunder Fattigvæsenet, og jeg er ret bange for, at dette hyppig vil ske. Kommissionen har beregnet, at den samlede Udgift efter Kommissionsforslaget — men det er jo ikke ganske det, som her foreligger, navnlig ere de to store Opdragelsesanstalter strøgne — vil blive 200,000 Kr. om Aaret, men da, som nævnt, de to store Anstalter gaa ud, vil dette jo medføre en betydelig Besparelse, mener jeg. Ja, det er mange Penge, der her er Tale om, som vi ogsaa sagde i Gaar ved Forhandlingen om Tuberkuloselovene, hvortil der jo beregnes en Udgift af 1 Million Kr. Men hvilken Vinding vil det ikke blive for Samfundet, om vi kunde standse den Strøm, som der her er Tale om, og som har vokset sig bred og stor mange Aar igennem og har fyldt Statsmænd, Politimænd og Pædagoger med Rædsel; hvilken Vinding, om vi kunde standse denne Strøm

og hjælpe disse ulykkelige Børn tilbage til et agtværdigt og frugtbart Menneskeliv. Der maa ikke her være Tale om at knibe med de Udgifter, der skulle til, og jeg har den Tro, at vi kunne saa udmærket godt samles om dette her i Rigsdagen. Det er en af de Opgaver, hvis Løsning vil finde Paaskønnelse og Tilslutning fra alle Sider. Vi have set en saadan Enighed nu i denne Samling med Ulykkesforsikringsloven for Sømænd, og det samme have vi set i Gaar og i Forgaars ved Behandlingen af Lovene om Tuberkuloseelendigheden. I vore humane Tider er der intet Lag i Samfundet, endnu mindre noget Parti, som stiller sig afvisende overfor den Slags Opgaver; alle kunne samles, naar det gælder at komme syge og lidende til Hjælp, og naar det gælder at redde ulykkelige og forkomne Børn. Det er en Ambulancetjeneste alt dette, under et set, i Lighed med den virkelige Ambulancetjeneste i Krigen. Den kan samle hjælpende og tjenende Kræfter indenfor alle Lejre og indenfor alle Lande, virkende lige ihærdig og lige trofast imellem Fjender og Venner. „Det røde Kors“ er jo internationalt, det er ved Siden af alt det uskønne i den moderne Krigsførelse noget af det skønneste, vi have. Saaledes tager ogsaa nu om Dage indenfor de enkelte Folk — og her meget lettere — de humane Forslag Sigte paa at opsamle alt, hvad der er traadt ned paa Samfundets Arbejdsmark, som tidt er en Valplads, og dette kunne vi samles om, det er der ingen Tvivl om. Og det ville vi høste Tak og Glæde for fra hele Landet. Derom kunne baade de demokratiske og de konservative Partier med lige Redebonhed og med lige god Villie samles. Og jeg vil ønske, at denne Endrægtighed og fælles Forstaaelse maa vise sig ogsaa ved Behandlingen af dette overmaade vigtige Forslag, som jeg takker Ministeren for, at han har forelagt.

Sabroe: Jeg antager, at det er gaaet andre ærede Medlemmer, som det er gaaet mig; at de ved at se det foreliggende Forslag om Statens Omsorg for hjemløse og vanrøgtede Børn naturlig ere komne til at sige: Bedre sent end aldrig. Det Forslag, som nu ligger paa Tingets Bord, og som forhaabentlig vil blive ophøjet til Lov, er blevet ventet, ventet fra Aar til Aar af steds store Kredse indenfor vort Folk og fra de forskelligste Sider, fra Folk indenfor Overklassen, Mellemklassen og Underklassen, af Folk, som have særligt Kendskab til vanrøgtede Børn og til de